

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

1. (1 Marcovich) Sext. Emp. *adv. math.* VII 132

τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον· γινομένων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε ἀπίροισιν εἰκόσασιν, πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων, ὁκοίων ἐγὼ διηγεῖμαι διαιρέων ἕκαστον κατὰ φύσιν καὶ φράζων ὅπως ἔχει. τοῦς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λαμβάνει ὁκόσα ἐγερθέντες ποιῶσιν, ὅκωσπερ ὁκόσα εὐδόντες ἐπιλαμβάνονται.

2. (23 M) - - 133

διὸ δεῖ ἔπεσθαι τῶι <ξυνῶι, τουτέστι τῶι> κοινῶι· (ξυνὸς γὰρ ὁ κοινός)· τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν.

3. (57 M) Aët. II 21, 4

εὖρος ποδὸς ἀνθρωπέου.

4. (38 M) Albertus M. *de vegetab.* VI 401 (p. 545 Meyer)

dixit quod si felicitas esset in delectationibus corporis, *boves felices* diceremus, *cum inveniant orobum ad comedendum.*

5. (86 M) Aristocritus *Theosophia* 68, Orig. *c. Cels.* VII 62

καθαίρονται δ' ἄλλως <αἷμα> αἷματι μαινόμενοι οἶον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῶι ἀπονίζοιτο. μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα. καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ

τουτέοισιν εὔχονται, ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἴτινές εἰσι.

6. (58 M) Aristot. *meteor.* B 2. p. 354 b 33

ὁ ἥλιος οὐ μόνον, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι, νέος ἐφ' ἡμέρηι ἐστίν, ἀλλ' ἀεὶ νέος συνεχῶς.

7. (78 M) - *de sensu* 5, p. 443 a 21

εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοίεν.

8. (27 d¹, 28 c¹ M) - *eth. Nic.* Q 2. 1155 b 4

Ἡ. τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἀρμονίαν καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι.

9. (37 M) - - K 5. 1176 a 7

ὄνους σύρματ' ἂν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν.

10. (25 M) Ps. Aristot. *de mundo* 5, p. 396 b 7-25

συνάψεις ὅλα καὶ οὐχ ὕλα, συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶιδον διαῖδον, καὶ ἐκ πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα.

11. (80 M) - - 6, p.401 a 8

πᾶν γὰρ ἐρπετὸν πληγῆι νέμεται, ὡς φησιν Ἡ.

12. (40 M) C. Cleanth. ap. Arium Didym. ap. Eus. *praep. ev.* XV 20, 2

ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ.

13. (36 M d¹) Athen. V, 178 F

δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μῆτε ῥυπᾶν μῆτε αὐχμεῖν μῆτε βορβόρωι χαίρειν καθ' Ἡράκλειτον.

14. (87 M) Clem. *protrept.* 22, 2 (I, p. 16, 24 St.)

τὰ γὰρ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστὶ μυοῦνται.

15. (50 M) - - 34, 5 (I, p. 26 St.)

εἰ μὴ γὰρ Διονύσωι πομπὴν ἐποιοῦντο καὶ ὕμνεον αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἴργασται, φησὶν Ἡράκλειτος· ὡτὸς δὲ Ἀΐδης καὶ Διόνυσος, ὅτεωι μαίνονται καὶ ληναΐζουσιν.

16. (81 M) - *paedag.* II 99, 5 (I, p. 216 St.)

τὸ μὴ δύνόν ποτε πῶς ἂν τις λάθοι;

17. (3 M) - *strom.* II 8,1 (II, p. 117 St.)

οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοὶ ὀκοίοις ἐγκυρέουσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι.

18. (11 M) - - - 17, 4 (II, p. 121 St.)

εἰ μὴ ἔλπηται, ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει, ἀνεξερεύνητον ἔον καὶ ἄπορον.

19. (1 (g) M) - - - 24, 5 (II, p. 126 St.)

ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν.

20. (99 M) - - III 14, 1 (II, p. 201 St.)

γενόμενοι ζώειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν (μᾶλλον δὲ ἀναπαύεσθαι)· καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι.

21. (49 M) - - - 21, 1 (II, p. 205 St.)

θάνατός ἐστιν ὀκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὀκόσα δὲ εὐδοντες ὕπνος.

22. (10 M) - - - 4, 2 (II, p. 249 St.)

χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι, φησὶν Ἡράκλειτος, γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον.

23. (45 M) - - - 9, 7 (II, p. 252 St.)

Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ἤιδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν.

24. (96 M) - - - 16, 1 (II, p. 255 St.)

ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι.

25. (97 M) - - - 49, 2 (II, p. 271 St.)

μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι καθ' Ἡράκλειτον

26. (48 M) - - - 141, 1-2 (II, p. 310 St.)

ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται ἑαυτῷ. ἀποθανῶν <γὰρ ἐστίν>· ἀποσβεσθεῖς <μὲν γὰρ> ὄψεις, ζῶν δὲ, ἄπτεται τεθνεῶτος. <ἀλλὰ καὶ> εὐδῶν <ἐστίν>· ἀποσβεσθεῖς <μὲν γὰρ> ὄψεις, ἐγρηγορώς <δὲ>, ἄπτεται εὐδόντος.

27. (74 M) - - - 144, 2 (II, p. 312 St.)

ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν.

28. (19, 20 M) - - V 9, 2 (II, p. 331 St.)

δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει· καὶ μέντοι καὶ Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας.

29. (95 M) - - - 59, 4 (II, p. 366 St.)

αἰρεῦνται ν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηγται ὅκωσπερ κτήγεα.

30. (51 M) - - - 105, 4 (II, p. 396 St.)

κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν αἰεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ αἰείζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεσνύμενον μέτρα.

31. (53 M) - - - - (II, p. 396 St.)

πυρὸς τροπαί· πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρησθήρ.

<γη> θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὀκοῖος
πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ.

32. (84 M) - - - 115, 1 (II, p. 404 St.)

ἐν, τὸ σοφὸν μῦνον, λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηγὸς ὄνομα.

33. (104 M) - - - - (II, p. 404 St.)

νόμος καὶ βουλῆι πείθεσθαι ἐνός.

34. (2 M) - - - - (II, p. 404 St.)

ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰκόασι· φάτις αὐτοῖσι μαρτυρεῖ
παρέοντας ἀπειῖναι.

35. (7 M) - - - 140, 5 (II, p. 404 St.)

χρηὲ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορίας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι καθ'
Ἡράκλειτον.

36. (66 M) - - VI 17, 1-2 (II, p. 404 St.)

ψυχῆσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι· ἐκ
γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχῆ.

37. (36 (c¹) M) Columella VIII 4, 4

si modo credimus Ephesio Heraclito, qui ait *sues caeno, cohortales aves
pulvere vel cinere lavari.*

38. (63b M) Diog. Laërt. I 23

δοκεῖ δὲ [sc. Θαλής] κατὰ τινος πρῶτος ἀστρολογῆσαι . . . μαρτυρεῖ δ'
αὐτῶι καὶ Ἡράκλειτος καὶ Δεμόκριτος.

39. (100 M) - I 88

ἐν Πριήνῃ Βίαις ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλέων λόγος ἢ τῶν ἄλλων.

40. (16 M) - -

πολυμαθίη νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην,
αὐτίς τε Ξενοφάνεά τε καὶ Ἑκαταῖον.

41. (85 M) - -

ἐν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην ὅτι ἐκυβέρνησε πάντα διὰ πάντων.

42. (30 M) - -

τόν τε Ὅμηρον ἔφασκεν ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι καὶ
ῥαπίζεσθαι, καὶ Ἀρχίλοχον ὁμοίως.

43. (102 M) - - 2

ὔβριν χρὴ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.

44. (103 M) - -

μάχεσθαι χρὴ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος.

45. (67 M) - - 7

ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω
βαθὺν λόγον ἔχει.

46. (114 M) - -

τήν τε οἴησιν ἱερὰν νόσον ἔλεγε καὶ τὴν ὄρασιν ψεύδεσθαι.

47. (113 M) - - 73

μὴ εἰκῆ περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλόμεθα.

48. (39 M) Etym. gen. βίος

τῶι οὖν τόξωι ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος.

49. (98 M) Galen. *de dign. puls.* VIII, p. 773 K

εἰς ἐμοὶ μύριοι, ἐὰν ἄριστος ᾖ.

49a. (40 (c²) M) Heraclit. *alleg.* 24

ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς <δῖς> ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν, εἶμέν τε καὶ οὐκ εἶμεν.

50. (26 M) Hippol. *ref.* IX 9, 1

οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφόν ἐστὶν ἐν πάντα εἶναι.

51. (27 M) - -

οὐ ξυνιασιν ὅκως διαφερόμενον ἐωυτῶι ὁμολογέει· παλίντροπος ἀρμονίη ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης.

52. (93 M) - -

αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεττεύων· παιδὸς ἢ βασιληΐης.

53. (29 M) - -

πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστὶ, πάντων δὲ βασιλεύς, καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους.

54. (9 M) - -

ἀρμονίη ἀφανῆς φανερῆς κρείττων.

55. (5 M) - -

ὄσων ὄψις ἀκοὴ μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω.

56. (21 M) - -

ἐξηπάτηνται, φησίν, οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν παραπλησίως Ὀμήρωι, ὃς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος πάντων· ἐκεῖνόν τε γὰρ παῖδες φθεΐρας κατακτείνοντες ἐξηπάτησαν εἰπόντες· ὅσα εἶδομεν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν, ὅσα δὲ οὔτε εἶδομεν οὔτ' ἐλάβομεν, ταῦτα φέρομεν.

57. (43 M) - IX 10

διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος· τοῦτον ἐπίστανται πλείστα εἰδέναι, ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἓν.

58. (46 M) - -

καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν <ἓν ἐστίν>. οἱ γοῦν ἰατροί, φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, τέμνοντες, καίοντες πάντα, βασανίζοντες κακῶς τοὺς ἀρρωστοῦντας, ἐπαιτέονται μὴδὲν ἄξιον μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν ἀρρωστοῦντων, ταῦτ' ἐργαζόμενοι, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς νόσους.

59. (32 M) - -

γραφεῖωι ὁδὸς, εὐθεῖα καὶ σκολιή . . . μία ἐστὶ, φησί, καὶ ἡ αὐτή.

60. (33 M) - -

ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτή.

61. (35 M) - -

θάλασσα ὕδωρ καθαρῶτατον καὶ μιαρῶτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

62. (47 M) - -

ἀθάνατοι θνητοί, θνητοὶ ἀθάνατοι, ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτες.

67. (77 M) - -

ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόμος λιμός (τὰναντία ἅπαντα, οὗτος ὁ νοῦς), ἀλλοιοῦται δὲ ὅκωσπερ <πῦρ>, ὅποταν συμμιγῆι θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου.

70. (92 (d) M) Iamblich. *de anima* ap. Stob. II 1, 16

πόσωι δὴ οὖν βέλτιον Ἡράκλειτος παίδων ἀθύρματα νερόμικεν εἶναι τὰ ἀνθρώπινα δοξάσματα.

71. (69 (b¹) M) Marc. Anton. IV 46

μεμνησθαι δὲ καὶ τοῦ ἐπιλανθανομένου ἤι ἢ ὁδὸς ἄγει.

72. (4, 3 M) - -

ὧι μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι (λόγωι τῶι τὰ ὅλα διοικοῦντι), τούτῳ διαφέρονται, καὶ οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται.

73. (1 (h¹) M) - -

οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν καὶ λέγειν (καὶ γὰρ καὶ τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν).

74. (89 M) - -

οὐ δεῖ <ὡς> παιῶνας τοκεῶνων, τοῦτ' ἔστι κατὰ ψιλόν· καθότι παρειλήφαμεν.

75. (1 (h²) M) - - 42

τούς καθεύδοντας οἶμαι ὁ Ἡ. ἐργάτας εἶναι λέγει καὶ συνεργούς τῶν ἐν τῶι κόσμῳ γινομένων.

76. (66 (e) M) Maxim. Tyr. XII 4, p. 489

ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον καὶ ἀήρ ζῆι τὸν πυρὸς θάνατον, ὕδωρ ζῆι τὸν ἀέρος θάνατον, γῆ τὸν ὕδατος.

Plut. *de E* 18. 392 C

πυρὸς θάνατος ἀέρι γένεσις, καὶ ἀέρος θάνατος ὕδατι γένεσις.

Marc. Anton. IV 48

ὅτι γῆς θάνατος ὕδωρ γενέσθαι καὶ ὕδατος θάνατος ἀέρα γενέσθαι καὶ ἀέρος πῦρ καὶ ἔμπαλιν.

77. (66 (d¹), 47 (d⁴) M) Numen. fr. 35

ὄθεν καὶ Ἡράκλειτον ψυχῆσι φάναι τέρψιν ἢ θάνατον ὑγρῆσι

γενέσθαι. τέρψιν δὲ εἶναι αὐταῖς τὴν εἰς γένεσιν πτώσιν, ἀλλαγῶ δὲ φάναι ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων θάνατον καὶ ζῆν ἐκείνας τὸν ἡμέτερον θάνατον.

78. (90 M) Origen. *c. Cels.* VI 12, p. 82, 23

ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει.

79. (92 M) - -

ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός.

80. (28 M) - - 42

εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ χρεώμενα.

82-83. (92 (b) M) Plato *Hipp. Maior* 289 AB

πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχροὺς ἀνθρώπων γένει συμβάλλειν (. . .)
ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανεῖται καὶ σοφίαι καὶ
κάλλει καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν.

84. (56ab M) Plotin. *Enn.* IV 8, 1

μεταβάλλον ἀναπαύεται καὶ κάματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι.

85. (70 M) Plut. *Coriol.* 22, 1

θυμῶι μάχεσθαι χαλεπὸν· ὅ τι γὰρ ἂν θέλῃ, ψυχῆς ὠνεῖται.

86. (12 M) - - 38

ἀπιστίῃ διαφυγγάνει μὴ γινώσκεισθαι.

87. (109 M) - *de audiendo* 40 F

βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ.

88. (41 M) - *cons. ad Apoll.* 106 D-F

ταυτό τ' ἐνὶ ζῶν καὶ τεθνηκὸς καὶ τὸ ἐγρηγορὸς καὶ τὸ καθεῦδον καὶ νέον καὶ γηραιόν· τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι κακεῖνά πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα.

89. (24 M) - *de superst.* 166 C

τοῖς ἐγρηγορόσιν ἓνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι, τῶν δὲ κοιμωμένων ἕκαστον εἰς ἴδιον ἀποστρέφεισθαι.

90. (54 M) - *de E* 8 p. 388 E

πυρός τε ἀνταμοιβή τὰ ταῦτα, φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, καὶ πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός.

91. (40 (c³) M) - - 18 p. 392 B

ποταμῶι γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῶι αὐτῶι καθ' Ἡράκλειτον· οὐδὲ θνητῆς οὐσίας δις ἄψασθαι κατὰ ἕξιν <τῆς αὐτῆς>. ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς σκιδνῆσι καὶ πάλιν συνάγει (μᾶλλον δὲ οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον, ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ ἀπολείπει) καὶ πρόσεισι καὶ ἄπεισι.

92. (75 M) - *de Pyth. or.* 6 p. 397 A

Σίβυλλα δὲ μαινομένωι στόματι καθ' Ἡράκλειτον ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται τῆι φωνῆι διὰ τὸν θεόν.

93. (14 M) - - 18 p. 404 D

ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει.

94. (52 M) - *de exil.* 11 p. 604 A

Ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μή, Ἐρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν.

95. (110 M) - *sympos.* III pr 1 p. 644 F

ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον κρύπτειν, ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον.

96. (76 M) - - IV 4, 3 p. 669 A
νέκυες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι.

97. (22 M) - *an seni resp.* 7. p. 787 C
κύνες γὰρ καταβαῦζουσιν ὧν ἂν μὴ γινώσκωσι.

98. (72 M) - *fac. lun.* 28 p. 943 E
αἱ ψυχὰι ὀσμῶνται καθ' Ἄιδην.

99. (60 M) - *aqu. et ign. comp.* 7 p. 957 A
εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἔνεκα τῶν ἄλλων ἄστρον εὐφρόνη ἂν ἦν.

100. (64 M) - *qu. Plat.* 8, 4 p. 1007 D
ὥρας αἰ̄ πάντα φέρουσι.

101. (15 M) - *adv. Colot.* 1118 C
ἐδιζησάμην ἐμεινωτόν.

101a. (6 M) Polyb. XII 27, 1
ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὄτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες.

102. (91 M) Porphyg. *qu. Hom. ad Il.* IV, 4
τῶι μὲν θεῶι καλὰ πάντα καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἅ μὲν ἄδικα
ὑπειλήφασιν ἅ δὲ δίκαια.

103. (34 M) - - XIV 200
Ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρασ ἐπὶ κύκλου περιφερείας.

104. (101 M) Procl. *in Alc.* I p. 525, 21
τίς γὰρ αὐτῶν, φησί, νόος ἢ φρήν; δῆμων ἀοιδοῖσι πείθονται καὶ
διδασκάλωι χρείωνται ὁμίλῳ, οὐκ εἰδόντες ὅτι ὀί πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι

δὲ ἀγαθοί’.

105. (63a M) - Schol. Hom. AT in *Iliad*. XVIII 251

Ἡράκλειτος ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶ τὸν Ὅμηρον, καὶ ἐν οἷς φησι·
μοῖραν δ’ οὐ τίνα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν κτλ. (*Il.* VI 488
s.).

106. (59 M) Seneca *ep.* 12, 7

unus inquit dies par omni est.

107. (13 M) Sext. Emp. *adv. math.* VII 126

κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς
ἐχόντων.

108. (83 M) - Stob. *flor.* I 174

ὀκόσων λόγους ὕκουσα οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο ὥστε γινώσκειν ὅτι
σοφόν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον.

109. (110 (b) M) - - 175

κρύπτειν ἀμαθίῃ κρέσσον ἢ ἐς τὸ μέσον φέρειν.

110. (71 M) - - 176

ἀνθρώποις γίνεσθαι ὀκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον.

111. (44 M) - - 177

νοῦσος ὑγιείῃ ἐποίησεν ἠδύ, κακὸν ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος
ἀνάπαυσιν.

112. (23 (f) M) - - 178

τὸ φρονεῖν ἀρετὴ μέγιστη, καὶ σοφίῃ ἀληθῆα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ
φύσιν ἐπαῖοντας.

113. (23 (d¹) M) - - 179

ξυνόν ἐστι πᾶσι τὸ φρονέειν.

114. (23 M) - - 179

ξὺν νόωι λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῶι ξυνώι πάντων, ὅκωσπερ νόμωι πόλις καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως· τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνός, τοῦ θείου· κρατεῖ γὰρ τοσοῦτον ὀκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται.

115. (112 M) - - 180a

ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὖξων.

116. (23 (e) M) - - V 6

ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἑωυτοὺς καὶ φρονεῖν.

117. (69 M) - - 7

ἀνὴρ ὀκόταν μεθυσθῆι, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος, οὐκ ἐπαΐων ὀκη βαίνει, ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων.

118. (68 M) - - 8

αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωθτάτη καὶ ἀρίστη.

119. (94 M) - - IV 40, 23

ἦθος ἀνθρώπωι δαίμων.

120. (62 M) Strabo I 6, p. 3

ἠοὺς καὶ ἑσπέρας τέρματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὖρος αἰθρίου Διός.

121. (105 M) - XIV 25, p. 642

ἄξιον Ἐφεσίοις ἠβηδὸν ἀνάγξασθαι πᾶσι καὶ τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν καταλιπεῖν, οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἑωυτῶν ὀνήιστον ἐξέβαλον φάντες· ἡμέων μὴδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω, εἰ δὲ μὴ, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων.

122. (111 M) Suid. s. v.

ἀμφισβαστεῖν· ἔνιοι τὸ ἀμφισβητεῖν, Ἴωνες δὲ καὶ ἀγχιβαστεῖν. καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος.

123. (8 M) Themist. *or.* 5, p. 69

φύσις δὲ καθ' Ἡράκλειτον κρύπτεσθαι φιλεῖ.

124. (107 M) Theophr. *metaphys.* 15, p. 7a

σάρμα εἰκῆ κεχυμένον ὁ κάλλιστος, φησὶν Ἡράκλειτος, [ὁ] κόσμος.

125. (31 M) - *de vert.* 9

καὶ ὁ κυκεὼν δίσταται <μῆ> κινούμενος.

125a. (106 M) Tzetzes *ad Aristoph.* Plut. 88

μὴ ἐπιλίποι ὑμᾶς πλοῦτος, ἔφη, Ἐφέσιοι, ἴν' ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι.

126. (42 M) - *schol. ad exeg. Iliad.* II, p. 126

τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται.

129. (17 M) Diog. Laërt. VIII 6

Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἤσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάντων, καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποίησατο ἑαυτοῦ σοφίην, πολυμαθείην, κακοτεχνίην.